

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'ACUMA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

ABONAMENTELE ÎNCEP LA 15 IULIE-CAREI LUNI

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPĂOAZĂ

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Asstern Agency, Constantinople*
Kavakey Dairmen Han, 16 Galata.

Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treia 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

ȘI „NAȚIUNEA“ !...

AFACERI COMUNALE

INTREITA ALIANȚA

POEZII DE N. GANE

UN MACAC

VELUL ALBASTRU

MIZERIILE LONDREI

ȘI „NAȚIUNEA“ !...

Ziarul *Națiunea*, în numărul său de alături, dupe ce trece în revistă toate faptele sevărsite de zece ani de guvernul colectivist, ajunge la următoarea concluziune a cărui gravitate nu va scăpa nimănui:

«Acest bilanț e zdrobitor pentru colectivisti, zice *Națiunea*: universalitatea cetățenilor o știe, dar ce poate face în contra falsificării listelor, ingerințelor, presiunilor, corupțiunii și intimidărilor, mijloace la cari administrațiunea recurge fără rușine?»

«N'ar rămăna cetățenilor altceva de făcut de cât a opune violenței violență, ca să scape de un regim care ne va duce la peire, și curând să ai mai târziu acolo vom ajunge dacă regele, singurul factor constituțional în drept a mântiie ecuilibrul între puterile statului, nu va pune un termen la această stare de anarhie».

Luăm act, cu bucurie, de această declarație a organului d-lui Dim. Brătianu, care azi, în fine, pare a se uni și el cu acei cari credea că mijloacele legale nu sunt suficiente pentru a răsturna guvernul actual.

Ne aducem aminte că, acum șase luni, d. Dim. Brătianu zicea la prima întrunire de la sala Joje: «Vă cer d-lor un credit numai de câteva luni spre a răsturna guvernul».

Să vede că d. D. Brătianu a recunoscut azi ineficiența măsurilor ce propunea, și articolul din *Națiunea* este pentru noi o dovadă sigură despre aceasta.

Oricum ar fi, noi vrem să reținem din concluziunea articolului *Națiunii*, două lucruri:

Mal întâiu că «violenței trebuie să se opue violență» și că prin urmare să vor lua dispozițiuni pentru ca să putem lupta cu succes pe acest tărîm, în contra forțelor colectiviste care sunt organizate.

Al doilea, că Regele e răspunzător de această situație și că el însuși va fi pus în cestiune.

Ce' adevărat, asupra acestui din urmă punct organul d-lui Dim. Brătianu vorbește la condițional, zicând că acolo vom ajunge dacă Regele etc...

Nu e mai puțin adevărat că *Națiunea* întrevede de acum această eventualitate, în care opozițiunea ar face pe rege direct răspunzător de situația în care ne-a adus guvernul d-lui Ion Brătianu.

În principiu suntem dar azi toți de acord, rămând numai de rezolvat cestiunea de oportunitate.

D. Dim. Brătianu, care se vede că a mai păstrat încă câte-va iluziuni asupra bunelor dispozițiuni ale Re-

gelui, pare dispus a mai amâna această cestiune.

Noi credem, că dacă cele spuse de *Națiunea* sunt adevărate, dacă în realitate cetățenii nu mai au altceva de făcut de cât a opune violenței violență, dacă singurul mijloc de scăpare va fi o atitudine energică și intransigentă din partea opozițiunii, apoi această trebură făcută pe câtă vreme mai rămăne ceva de scăpat, pe câtă vreme mai putem scăpa țara de Convenția consulară și de o ruină financiară ireparabilă.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Sofia, 11 Septembrie.—Un Te-Deum s'a celebrat azi dimineața, în onoarea Țarului cu pompa obicinuită.

Ministru și Regenții reînforși la Sofia de la Turnu-Severin astă noapte, asistau la ceremonie.

Nu s'a produs nici un incident. Două sute de deputați, amici ai prințului Alexandru, s'au semnat o adresă de felicitare Alteții Sale cu ocaziunea zilei sale.

Viena, 11 Septembrie.—Generalul Kau'bars, atașat militar pe lângă ambasada Rusiei din Viena, a fost chemat de către Țar. El a plecat astăzi din Lublin, ducându-se la Brest-Litowski.

Viena, 11 Septembrie.—*Correspondența Politică* anunță că prințul Lobanow, ambasador al Rusiei, a luat direcțiunea ambasiei, congediul său fiind expirat.

Viena, 11 Septembrie.—Regele Milan a sosit la orele 3 după amiază. A fost primit la gară de șeful de secțiune Szogyeni cu care a avut o lungă întrevorbire.

Regele pleacă astă seară la Gleichenberg.

Lemberg, 11 Septembrie.—D. Sturza a sosit aci la 2 ore și a plecat îndată la Lublin.

Strasburg, 11 Septembrie.—Impăratul a trecut în revistă al 15-lea corp de armată.

Ținuta trupelor a fost din cele mai strălucite.

Majestățile lor au fost pretutindeni aclamați cu entuziasm.

Filipopol, 12 Septembrie.—Niște turburări au izbucnit în orașul nostru, dar n'au prezentat nici un caracter de gravitate. Au consistat într-o adunare de căți-va partizani ai prințului, cari s'au întrunit în fața consulatului Rusiei, unde se grupau bulgarii ruso-fili.

Poliția a intervenit și a risipit grupurile.

Sofia, 12 Septembrie.—Astăzi s'a distribuit drapele regimentelor rumeliote, de către colonelii Mulkouroff și Nicolaieff. Mitropolitul a bine-cuvântat stindardele, apoi, ceremonia fiind terminată, au defilat trupele. Nu s'a produs nici un incident.

St. Petersburg, 12 Septembrie.—*Novoie Vremia* comentând faptul distribuirii drapelelor bulgare regimentelor rumeliote, spune că unirea celor două provincii nu va întâlni, fără îndoială, nici o obiecțiune din partea Rusiei.

Guvernul Țarului va comunica, de altminteri, cea ce crede Sobraniei, în privința acestei cestiuni.

Berlin, 12 Septembrie.—*Gazeta Germaniei de Nord*, declară că prințul Alexandru hotărâse a renunța la tronul Bulgariei, înainte ca puterile să fi ridicat cestiunea relativă la pedepsirea conspiratorilor.

Ziarul berlinez adaugă că chiar dacă Sobrania ar vota pentru prinț, puterile semnatare ale tratatului din Berlin nu 'și vor da probabil adesiunea lor.

Constantinopol, 11 Septembrie.—*Cale indirectă*. Răspunsurile puterilor la circulara ce le-a adresat Poarta la 7 Septembrie în privința Bulgariei, încep a sosi. Ele sunt afirmative și se prevede de altminteri că toate vor fi satisfăcute.

Alocațiunea prințului care făcea alușiunea la o campanie ce ar întreprinde Bulgaria în Macedonia a produs aci o rea impresiune.

Până acum Poarta n'are nici un candidat preferit pentru succesiunea prințului Alexandru.

Informațiuni autorizate arată opiniunea publică turcească din ce în ce mai favorabilă Rusiei. Înțelegerea intimă ruso-turcă, care există acum în principiu este considerată ca iminentă de fapt.

Telegrama circulară a E. S. Said Pașa către reprezentanții otomanii la Paris, Londra, Viena, Berlin, Roma și St. Petersburg

Comisarul imperial la Sofia ne informează că prințul Alexandru al Bulgariei a decis a se lepăda de puterile sale și a părăsi principatul și că, din partea lor, președinții Adunării bulgare și al ministerului princiar, angajând pe comisarul nostru a ne comunica în mod oficial această rezoluțiune a prințului, au făcut în același timp să se observe că guvernul, armata și populațiunea bulgară nu s'ar hotărât a lăsa pe prinț să se depărteze de a fi primit, din partea Curții Suzerane și a marilor puteri, siguranța, că nu va fi nici o ocupare nici un amestec strein în Bulgaria și că condițiunile de existență garantate principatului de tratate vor fi ocrotite.

Am însărcinat pe comisarul nostru să declare ca răspuns guvernului princiar, că având în vedere împrejurările actuale, nu putem de cât să consimțim la hotărârea prințului de a părăsi Bulgaria, că pe cât Principatul nu se va depărta de calea de legalitate, a liniștii și a înțelepciunii așteptând numirea succesorului Prințului, precum și de datoriile ce'l incumbă față cu Curtea Suzerană, nici o intervențiune streină nu va fi din nici o parte, că, prin urmare, luând în considerație demersul de care e vorba, ne-am pus în comunicație în astă privință cu marele puteri pentru a putea fi de acord spre a satisface dorințele exprimate de președinți.

Comunicând cea ce procede d-lui ministru al afacerilor streine, veți-bine voi a trăgare serioasă a atențiunii și de al încuștința că demersul de care e vorba ai ministrilor bulgari, merită a fi luat cu atât mai mult în considerațiune, de guvernul imperial, cu cât e indispensabil să se poaie capăt cât mai curând unei situațiuni anormale, care pustiește Principatul Bulgar și lumelia Orientală și preocupă într'adever pe Puteri, în momentul mai cu seamă în care prințul se retrage din postul său și se asigură respectul angajamentelor internaționale.

Trebuie să adăogați că guvernul Imperial al Rusiei a bine-voit a ne asigura în mai multe rânduri, chiar din momentul în care Prințul Alexandru va părăsi Bulgaria, că Rusia n'are de loc intențiunea de a interveni în Bulgaria și că dorește a vedea domniind liniștea atât în principat cât și în Rumelia.

Cu această ocaziune credem că ar fi drept și urgent să fim în măsură de a asigura guvernului Principatului, în numele nostru și în al marilor puteri, că nu va fi în Bulgaria nici o intervențiune streină, și că condițiunile ce'l sunt garantate prin tratate nu vor fi de loc atinse.

Bine-voit! a ruga pe guvernul pe lângă care sunteți acreditați de a ne da răspunsul său în privința celor ce preced și a ni'l comunica fără întârziere.

(semnat) Said.

GUVERNUL A CAZUT LA ECONOMII

Oricine vîzînd titlul sub care scriem aceste rânduri, va fi surprins și cu mirare va zice: Cum? Guvernul acesta mai poate fi și econom după atâtea mari risipe ce face cu banii publici ai țerei?!

Mirarea însă trebuie să dispară, căci lucrul este foarte adevărat, și iată cum a ajuns aci.

A început cu economia tîind pensiunea de 75 lei a unui brav soldat anume: *Șerbănescu Ion*, unul din trei cari au luat steagul turcilor de la Grivița, și care rămîind infirm pentru toată viața, fiind împușcat în gât, nu poate vorbi de cât prin ajutorul unei mașini de cauciuc.

Împrejurarea însă sub care guver-

nul l'a tăiat această pensiune este că, el căzînd la o grea zăcere, s'a dus pentru a căuta la spitalul ostășesc din București, unde stînd patru ani până să se poată întrema, în acest timp Primăria de la Mizil, printr'o curioasă nesocotință, l'a dat ca el ar fi mort, așa că guvernul, fără să ceară vre un act de deces în regulă, l'a dat șters dintre cei vii, ca pensionar al armatei.

La întoarcere, vrînd să și primească banii pe trecut și prezent, l'a pus în vedere această enormitate.

A reclamat după aceasta bietul om, atât la M. S. Regele prin petiția înregistrată la No. 709, cât și la Președintele consiliului de miniștri, prin petițiunea înregistrată la No. 905, care s'a trimis la d. ministru de resbel cu adresa No. 14.020, de la 31 Mai trecut; dar toate sunt în zadar, nu se face nimic pentru bravul oștan infirm; el trebuie să sufere de lipsa existenței și să cerșească pentru că n'a murit în adevăr; guvernul fiind hotărît să facă cu el începutul economiilor sale!

(Democratul).

AFACERI COMUNALE

Cele ce se petrec pe la Consiliile comunale din județe sunt fapte de necrezut. Ziarele de prin localitate conțin zilnic coloane întregi asupra isprăvilor consilierilor comunale; pe de altă parte numeroasele corespondențe, ce ziarul nostru a primit, confirmă ca mai cu seamă acum în ajunul alegerilor pentru Comună, primarii și ajutoarele lor n'au altă preocupare de cât a pregăti terenul pentru reușita lor. În unele părți listele n'au fost afișate, în alte părți au fost atrnate într'un cuiu prin cărciume, într'o formă cu totul primitivă: scrise de mână în niște catustifioare ca acelea ce se întrebuintează în menagiū, când se ia socoteala servitorului de cheltuiala făcută în piață.

Pe alocurea, s'au început deja să apară ziare care n'au altă țintă de cât să prepare terenul pentru alegere.— Acestea sunt foile de ocaziune, cum de exemplu era «Trompeta Bucureștilor», cu toate metamorfozele de nume și de principii prin care s'a manifestat mâna poliției la noi în capitală.

Precum am zis, presa opoziționistă din județe nu va lăsa, precum am avut ocaziunea de a constata deja, să se strecoare vre-o ilegalitate săd vre o manoperă de alegere, pe care să n'o pue sub ochii contribuabililor.

Ne vom mărgini dar tot la afacerile Primării noastre, siguri de altminteri de a găsi aci atâtea neregule, atâtea scandale, atâtea risipe, atâtea deficiente cât n'am avea locul să le reproducem.

În adevăr, n'am constatat chiar eri că în stîul Consiliului actual se găsesc contrabandisti. Cofetarul Rădulescu din calea Tîrgovișterii introduce spirit în fața agenților Primării, în chiar prăvălia sa.

Credeți că pentru acest fapt scandalos, consilierul comunal Rădulescu va fi chemat la vre-o răspundere?

Nici că ne e permis a presupune o asemenea eventualitate. D. Rădulescu va continua a veni la ședințele Consiliului, și va da avizul să destitue pe cutare funcționar onest care și'a permis să-i confisce căruțele cu spirit, va stărui să se pună numele pe listele de candidați-liberali-naționali la viitoarele alegeri și alte multe d'astea.

În conduita acestui consiliu comunal se r'flectă în mare parte icoana isprăvilor de la Primăria noastră.

E suficient ca ver-odată să se întîmple și câte o faptă bună pe la Comună, datorite unei stăruințe singuratică excepționale, pentru ca întreg consiliul setos de laude să 'și revendice paternitatea lucrării.

Așa s'a întîmplat mai lunele trecute cu încasarea datorii de 200 mil lei de la stat; așa s'a întîmplat mai deunăzi cu rezolvarea incidentului asupra împunmuntului Poumay.

Cu toate astea, nici cestiunea rămășițelor nici cestiunea Poumay, n'ar fi obținut ver-o soluțiune favorabilă dacă nu s'ar fi găsit la Comună o persoană, cari să desgroape aceste vechituri, cu risicul de a se pune rîd cu toții și fără alta resplată de cât aceea de a fi mulțumit că 'și-a îndeplinit datoria în mod conștiincios.

Lucru curios și deficitele sunt bune la ceva. Dacă Casa orașului n'ar avea actualmente un gol de aproape 2 milioane, dacă alegerile nu s'ar apropia, poate că, — ce zicem poate, — de sigur că altă turnură ar fi luat cestiunea Poumay. Tarăgările ce s'au pus până acum în rezolvarea acestor 2 cestiuni, ne autoriza să credem așa-ceva.

Dar de astă-dată Primăria era strînsă cu ușa. Nu mai avea bani și scadența se apropia.

Iată pentru ce ziserăm că și deficitele sunt câte o-data bune la ceva.

Pășind mai departe, întîlnim la tot minutul probe de neglijență, de incapacitate și chiar de rea credință la Comuna noastră.

În ajunul alegerilor e bine ca să le punem pe toate sub ochii alegătorilor. Vom întreprinde și acest studiu, adresându-ne pentru fle-care cestiune la persoane competente și în curent cu administrația comunală.

Sandu.

BULETIN EXTERIOR

Intreita alianța

Acum câte-va săptămâni abia, următoarea părere predomină prin cercurile diplomatice: că întreia alianță, dacă nu era ruptă ca desăvîrșită ereză, în orice caz, foarte sdrcinată.

Absența Impăratului Rusiei de la întrevederea Impăratului Wilhelm cu Impăratul Austriei, ereză deja un fapt destul de semnificativ în această privință.

Pe urmă revoluția din Sofia ce izbucni îndată după întrevederea celor doi Impărați și după convorbirile Contelui Kalnoky cu Prințul de Bismark, părea a confirma această părere, și nimeni nu se îndoaia că evenimentele din Bulgaria au să producă o mare iritațiune prin sferile politice de la Viena și de la Pesta.

Pare însă că azi o armonie complectă domnește între cabinetele din Berlin, Petersburg și Viena, fie că cele trei imperii să fi fost înțelese de la început pentru a lăsa mâna liberă Rusiei în Bulgaria, fie că stăruințele prințului de Bismark au reușit a împaca interesele Austriei cu ale Rusiei, grație unor compensațiuni bine chibzuite.

Oricum ar fi, astăzi prințul imperial al Germaniei și prințul Rudolf al Austriei trebuie să aibă o întrevedere cu Impăratul Rusiei. Pe de altă parte telegrama ne face cunoscut acest lucru caracteristic ca Impăratul Germaniei a exprimat dorința ca atașatul militar rus la manevrele armatei germane să facă parte din suita sa. și că această distincțiune a făcut-o numai în favoarea atașatului rus.

Această înțelegere între cele trei imperii trebuie primită cu bucurie de noi, ca un semn că pacea nu va fi tulburată. Și aceste semne de pace mai sunt încă întărite azi prin știrile ce sosesc din Constantinopol.

Nu numai apropierea între Rusia și Sublima Poartă, ce s'a putut observa încă înainte ca revoluția din Sofia să fi izbucnit subsistă chiar după ultimele evenimente din Bulgaria, dar o depeșă sosită din Constantinopol, ne face cunoscut că înțelegerea intimă ruso-turcă, ce există de o camdată în principiu, e privită ca iminentă de apt.

Anglia e dar azi singura putere care pare a fi dispusă a se împotrivi succesorilor Rusiei, dar izolată cum e nu'l probabil ca să isbutească a produce un conflict, pe care toate puterile cele mari se arăt doritoare a'l evita cu orice preț.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

POESII. DE N. GANE

O carte eșită de sub tipar, e o surprindere la noi în țară; fie secetă din partea celor ce scriu, fie lipsă de încurajare din partea cititorilor, volumele curat literare. — de cele didactice nici nu mai încap vorbă, — apar c'o anevoință întristătoare. În schimb însă, avem o supra-abundență de reviste și anuale literare, unde stihurile amoroase și nuvelele trase la sorți au ajuns adevărată calamitate pentru sbia incolțitului nostru «imț literar. Ce e mai mult, chiar unele foi politice nu se sfîșec de a face, zilnic ori săptămânal, suspine și doruri d'ale tinerilor către damele lor respective.

Așa, la prima vedere, s'ar părea că literatura curge în valuri pe la noi, pe când, în realitate, ne înecă scurgețile unor creeri puși la teasc, operele unor persoane la care «scrisul și citirea» sunt o daravă capitală. Pe la praznice am avut, bunioară, o carte bună de poezii, vr'o două-trei de nuvele; doi, mult trei, scriitorii ad apucat drumul cel bun; — dar covârșitoarea majoritate a celor împinși de boldul tipărit cu ori ce preț, grămădesc doar hârlie-maclatură, cu valoarea fiscală de patru bani ocuau.

Volumul de poezii și traduceri al d-lui Gane, apărut foarte de curând la Iași, în editura librăriei «Frații Șaraga» — dacă nu poate ține fruntea celor puține, de sigur că o departe d'a merită să fie numerotat printre cele multe. Au două însușiri însemnate poeziile d-lui Gane, — forma relativ corectă și limba cu desăvârșire românească de care s'a servit; aceste însușiri, precumpănind întru cât-va banalitatea fondului, vor scăpa pe d. Gane de grupa comună.

Autorul e din grupul «Junimeii», chiar de la fondarea acestei societăți literare; toate poeziile strânse în prezentul volum, au fost tipărite mai întâi, începând d'acum vr'o două-zece de ani, în «Convorbiri Literare». E destul, cred, ca să ne putem explica cele două însușiri indicate mai sus, căci e știută greutatea cu care s'a trecut și se mai trece încă prin strecuratoarea «Convorbirilor Literare». Ceia ce însă nu poate da unui autor nici o revistă, fie chiar și cea condusă de distinsul mânăchiu de literați ieșeni, este, fără îndoială, originalitatea și distincția fondului. Și din acest punct de vedere, poeziile d-lui Gane, de și poartă pecetea corectitudinii esteriore, au scăderi simțitoare ca trăinicie de miez.

Dar d. Gane, nefiind un nou venit nu poate fi luat la măsură, de cât avându-se în vedere timpul când d'a scris. Acum douăzeci de ani, e o epocă departată pentru literatura noastră; de sigur producerile poetice ale d-lui Gane nu sunt de recomandat ca modele pentru cei ce acum încep a scrie, dar au însemnătate lor ca fază literară, au servit ca treaptă de pășire mai departe. Tot din acest punct de vedere, dacă ultimele Nuvele ale d-lui Gane ne lasă reci, și nu pot fi luate de

cât ca o persistență d'a serie. primele Nuvele au din contra importanță lor, și nu sunt lipsite de unele calități prețioase.

Și ori-ce s'ar zice, chiar dacă 'mi s'ar pune înaintea maturitatea autorului, ca o garanție de mai bine, eu tot prefer legenda «Piatra lui Toader și alte bucăți din volumul de poezii de pe timpul când poetul susține:

Dar aveam silitră n vine și în piept iavor de for.
Aveam inimă bogată, stam călare pe noroc.
de cât ultimele scrieri ale d-lui Gane.

Și dar, după cum întrunirea în volum a «Incerărilor literare» (Nuvele) a fost o idee nemerită, de asemenea nu mai puțin folositoare a fost și hotărârea din urmă, — aceea d'a strânge la un loc versurile de pe vremea când poetul, adresându-se unui amic, zice:

Și m'at sfătuit, în minte, eu copil neștiutor,
Pe vorburi hârtie se aștern ascunsu'mi
[dor].
Ed le-am ascultat și'n versuri scris'am
[taina fără nume]
Ș'a curs lacrimile mele... și le-am dat de
[pradă în lume,

vreme când scria Tiganea, La vinat,
ori traducea cele șapte cântări din Infernul lui Dante.

Idem

CRONICA

UN MACAC

De sigur că nu d-l Dimitrie Sturza, ce'l mai zice și Mitița, poate fi o probă în contra teoriei lui Darwin, cum că omul se trage din maimuța.

Acest onorabil ministru de la instrucția publică, carele, ca și d-l Brătianu Ion, trebuie să fie un om universal, de vreme ce a colindat toate ministerele, se găsește a fi o foarte antipatic personaj.

Dacă l'am întreba pe d-sa, de sigur, că am afla cum ca se crede năpăstuit.

Trăim, fără îndoială, în veacul al XIX, veac de lumină și civilizație, după cum se spune, dacă am trăi însă pe vremea când teoria metempsihoset era tare și mare, am fi dotori ca să ne întrebăm: de unde vine sufletul d-lui Sturza și în ce trup de dobitoc are să se întoarcă.

Dar metempsihosa a trăit și d-l Dimitrie Sturza trăește.

Cu toate acestea, aceea ce se numea odinioară metempsihosa se numește astăzi teoria lui Darwin și atâta multă dreptate trebuie să fi avut naturalistul englez, și atât de aproape de era noastră trebuie să fie epoca în care transformismul 'și a arătat bine-facilele sale pentru d-l Dimitrie Sturza, în cât, ied unul, ași face prinsoare, că dacă l'am duce pe onorabilul în America, cel d'antăia lucru ce ar întreprinde ar fi să se urce pe un colier, căci d. Sturza a dat de mult dovezi cum că știe să calce pe asemenea urme.

Și atunci predilecția pentru alune ar face loc predilecției pentru nuc.

America, afară de aceasta, pentru omul nostru ar avea cu totul un alt farmec de cât îl are pentru restul muritorilor, fără să mai punem la socoteală cum că pentru dumnealui, pământul descoperit de Columb, n'ar mai fi lumea nouă, ci lumea veche.

Prin urmare această maimuța liberal-națională, este în adevăr extraordinară.

De la instrucția publică se vorbește acum cum că d. Mitița Sturza ar avea de gând ca să treacă la afacerile străine. Câte planuri generale nu trebuie să treacă acum prin creierul d-sale. Ce campanie diplomatică nu va trebui să întreprindă!

Se vordea în zilele din urmă cum că prin sferele diplomatice s'ar planui o întrunire a statelor balcanice într-o confederațiune puternică, ei bine, n'ar fi lucru de mirare ca d. Sturza să apară cu o idee nouă și strălucitoare, cu intrarea României în alianța Statelor-unite ale Americii.

Dacă planul nu va isbuti, aceasta se va datori numai ingrătitudinii și lipsei de venerațiune pentru trecut a Românilor, cari vor dovedi ast-fel că nu înțeleg cât respect datoresc patriei maimuțelor.

Se lasă însă gluma la o parte și se ne ne întrebăm: cu puțință se fie oare că noi cu toții să facem parte din aceeași varietate cu d. Sturza? Lucrul ar părea probabil, dacă am examina cesțiunea cu superficialitate, dupe mature cercetări însă ne vom putea convinge repede cum că noi n'avem, ca nu putem avea nimic de comun cu maimuța Macac.

Această erupțiune bolnăvicioasă în mijlocul familiei omenești nu poate fi privită de cât ca un capriciu al naturii, care o fi voit să facă vre-o experiență, trimetând acest esemplar ciudat în mijlocul nostru.

Așa stând lucrurile, datorți suntem ca să ne gândim serios la afacere și cât mai neîntârziat să trimetem pe onorabilul acolo de unde a venit.

Hamlet striga Ofeliei: La mânăstire! La mânăstire!

Noi se strigăm onorabilului: La menagerie! La menagerie!

Radu Tandară.

INFORMATIUNI

D. Cernelli, noul agent diplomatic al Bulgariei, a plecat azi la Sinaia pentru a prezenta M. S. Regelui scrisorile sale de acreditare.

D. Eggereg, însărcinatul de afaceri al Austro-Ungariei, a avut ieri o întrevedere cu D. ministru al afacerilor străine.

Știrea ce am dat mai zilele trecute privitor la demisiunea d-lui Al. Em. Lahovari pare a se adevăra.

U. Lahovari fost prim secretar la Petersburg, ocupa acum în urmă postul de șef al diviziunii consulare la ministerul de externe.

Acum se anunță că d-sa va fi din nou trimis la Petersburg tot în calitate de prim secretar.

E dar probabil că d-sa nu va primi ace t post și 'și va da demisia.

Regimentele de cavalerie au început a pleca la câmpul manevrelor.

Eri a plecat regimentul II de roșiori; azi pornit la Buzău regimentul de călărași din Ilfov.

E. S. Ahmed-Zia-Bey, ministrul Turciei, s'a reintors în capitală.

În Nr. nostru precedent am anunțat că poliția a prins niște buloai cu spirit introduse contrabandă în capitală pentru d. cofetar Rădulescu de pe calea Griviței.

Acuma ni se relatează cum că în această afacere, poliția a căutat să facă un escoc de zel, lucru care se explică prin faptul că d. Rădulescu n'ar fi în grațiile poliției; pentru deosebite motive, care, dacă s'ar da pe față, n'ar face de loc onoare agenților nu loemai inferiori ai poliției.

Eri în timpul preumblării pe șosea, caii d-nei Elena Crețulescu și-au făcut spaimă și au isbit trăsura de niște pomi, în fața bufetului de la șosea. Vizitiul a fost resturnat.

D na Crețulescu a sărit din trăsura fără a suferi nici o lovitură grea.

La 11 ale curente este a se judeca procesul de maltratare și lovire ce a suferit d. avocat George Varlam din partea comisariului Iacovescu.

Se anunță baroul bucureștean, fiind vorba de demnitatea unui avocat.

TELEGRAMS DIN STREINATATE

Berlin, 10 Septembrie. — Un semn caracteristic pentru intimitatea relațiilor germano ruse este, că pe când toți atașatii militari streini nu iau parte la manevrele din Strasburg de cât în condițiile ce ordonă serviciul, singur atașatul militar rus, contele Kutusoff, dupe dorința expresă a împăratului, se află neconținut în suita împăratului.

Varsavia, 10 Septembrie. — Prințul Wilhelm al Prusiei a sosit azi dimineață și a fost întâmpinat de prințul Tschakovskoi și generalul Werder. Dupe amiază prințul și-a urmat voiajul spre Brest-Litovsk.

Petersburg, 10 Septembrie. — Perchea imperială însoțită de marii duci a sosit ieri dimineață la Brest Litovsk și au fost salutați pe peronul gării de către șefii autorităților, de mai multe deputații ale orașului, de aristocrație și de un popor numeros. Ministrul de Giers, care a sosit încă de ieri, a însoțit o la Brest.

Lemberg, 11 Septembrie. — Atașatul militar rus, Baron Kaulbars, care trebuia să asiste la manevrele austriace, a fost chemat telegrafic din Lublin de către Tarul.

El a și plecat spre Brest-Litovsk. Dupe cum s'a comunicat «Gazetei Na-

rodova» din Varșovia, comandantul militar de acolo ar fi învitat, printr'un ordin de zi, pe toți ofițerii care ar fi dispuși a trece în armata bulgară să se declare. Tarul dupe terminarea manevrelor nu va mai pleca de astă dată la Varșovia.

Paris, 11 Septembrie. — Se telegrafiază din Berlin ziarului «Republique Française» că principele Bismark ar fi însărcinat pe principele Wilhelm al Prusiei ca să insiste pe lângă Tar ca să nu trimeată un delegat în Bulgaria sau cel puțin să mai amâne această miștine spre a cruța simfibilitatea politice austriace.

Sofia, 10 Septembrie. — Sferile rusefile de aici sînt contra sosirii comisariului rus Dolgoruki, de oare-ce nu sunt garanții dacă el va găsi ascultare. Guvernul rusesc și-a exprinat recunoștința către însărcinatul său de aici pentru atitudinea sa, care face că Rusia nu se vede angajată nici într'un sens față cu Bulgaria. Rușii sper a captiva corpul ofițeresc prin promisiuni de înaintare.

Paris, 10 Septembrie. — Ziarul «Le Temps» comunică: Rusia n'a declarat încă oficial că nu va ocupa Bulgaria. Dacă consutul rusesc a vorbit la Sofia că Rusia nu va ocupa Bulgaria, atunci el a lucrat pe propria-i răspundere.

Lemberg, 10 Septembrie. — Din Brest-Litovsk se telegrafiază ziarului local că în urma instrucțiunii Tarului au sosit acolo mai mulți mari-duci, între cari e și președintele Senatului, marele duce Michail, ambasadorul contele Schuvalof, precum și marii demnitari și militari. În caz când ar fi vorba de convocarea unei conferențe europene pentru revizuirea tratatului de la Berlin, Rusia va aproba acest proiect.

Paris, 10 Septembrie. — «L'Univers» publică din Hong Kong o depeșă episcopului tonchinéz d. Puginier, după care depeșă s'au masacrat în Tan-Hoa în luna August 700 creștini și 9000 au fost iasași să moară de foame, 30 sate au fost incendiate.

SPITALUL RURAL NIFON

Ni se comunică că medicul acestui spital comite numeroase abuzuri:

Tăranii bolnavi cari vin spre a intra în spital sau a lua medicamente gratuite sunt respinși de d. dr. Marin, medicul acestui spital, dacă nu aduc plucoane.

Bolnavii din spital în loc să stea în paturile lor și să fie căutați de maladiile de cari suferă, sînt întrebuințați la diferite serviciuri ale spitalului, căci serviciul plății din casa statului sunt ocupați numai cu serviciul casei medicului.

E drept însă că în unele cazuri întrebuințează pe acești servitori și în folosul spitalului, dar iată cum:

Un proprietar din județul Buzău prezentându-se la spital în luna Iulie a. c. cu o luxație scapulo-umerala a fost nevoit a eși din spital chiar a doua zi, căci d. medic a găsit cu cale a pune pe argații

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(42)

MIZERIILE LONDREI

(Urmare)

XXVIII.

O comedie de palat.

Altefa Voastră Regală e prea bună cu noi! Întrerupe la rândul său Wellington caruia comedia asta, pe care o juca știl de Castelreagh, nu-i plăcea de loc, căci sinceritatea sa militărească nu se potrivea cu dânsa.

— Discursul va remăine cum este, re-luă regentul, care credea în acel moment ca se arata statornic și dibăciul politic, și că lacuna care se va băga de seama de sigur, s'ă aiba mai mult pond, mă voi duce să l citeșc în persoană.

Wellington voi să-l spuie că hotărâre all-fel:

— Taci, îl zise Castelreagh la ureche, în chipul acesta triumful nostru va fi mai mare de cât puteam crede.

XXVII.

Fast regal.

Deschiderea parlamentului este în tovarășită în Anglia de o ceremonie mare și populară. În anul acesta, din cauza gravității împrejurărilor, acia zi era așteptată cu mai multă nerăbdare de cât de obicei.

Londra, turburată încă la suprafața prin încercarea de reșcoală ce avusese loc în ajun era liniștită în fond. Cu statornicia și legătura în idel care făc din poporul englez poporul cel mai înțelept și mai bun politic din lumea întreagă, toate spiritele liberale și independente din capitală se ocupau din nou cu chestiunea cea mare a zilei, cu iscălirea petițiunii pe care câte-va persoane, pe care le cunoștem, trebuia s'o rimită adova zi Altefei Sale Regale Prințul-Regent.

Placartele și afișurile din ajun ne fiind de ajuns, sau cel puțin ne mai parând de ajuns, grupuri de cetățeni alergau din casa în casa, din use în use, cântând și capele iscalituri transformând foile iscalite în niște cete mari și voluminoase.

Iscaleau pretutindeni. La colțul ulițelor, la usele prăvăliilor și a caselor particulare, era înșirate mese pentru trecători, și lucru de necrezut, toate aceste iscalituri erau date și culese în cea mai mare ordine. Ca și în ajun, poliția era pe picioare. Dar ea știa că dacă nu se va întâmpla nimic neastept-

at, vr'un incident provocat de cine-va anume, va avea puțin de lucru în aceea zi. În fie care quartal, la răspândițele principale, pe piețele publice, mulți cetățeni, apărători ai ordinii, așteptau și supravegheau pe perturbatorii, foarte holarăși se intervieve la nevoie, să facă a se respecta liniștea stradelor precum și dreptul fie-cărui.

Puțin înainte de două-spre-zece, tunul arsenalului începu să reze.

Precum am spus-o deja, se răspândise șgomotul că Prințul-Regent, din cauza situațiunii grele a momentului, hotărâse de a nu se duce la deschiderea parlamentului, că primul ministru, lordul Castelreagh, îl va înlocui.

Această dovadă de nelcredere, pe care șeful statului o da fațăș populațiunii capitalei, indispușe cu totul masele populare.

De acia, auzind tunul de la Woolwich, glumele, alusiunile, insultele de abia conținute, începură a circula prin mulțimea, având de subiect, precum or-cine ghicește, nepăsarea și lipsa de cuviință ce arătase Altefa Sa Regală.

— Dacă remăi acasa poți zice că nu știi ce s'a petrecut, strigă un om din popor în mijlocul unui grup.

— Leneș trebuie să fi, respunde un altul, dacă nu vrei să te miști măcar într'o zi când nu faci nimic 364 zile a le anulul.

— Dar lefele merg înainte, adause un altul.

— Și poporul le plătește în tot d'aua, isprăvi o ultimă voce.

Dar iată că de-o-dată, se aude că în contra așteptării generale Prințul-Regent va deschide în persoană parlamentul.

— Am văzut cortegiul eșind din White-Hall, zicea un irlandez cu o înfășurare destul de proastă.

— E adevărat, adause un pick pocket, care scosese cu dibăcie și vârșe în buzunarul său ciasornicul unui țăran.

— Ce spu! zicea cel furat cu mirare.

— Da, re-luă irlandezul, anul ăsta vor fi chiar mai mulți garzi; să-mi spu cum îți pare uniforma lor cea nouă.

— Și la ce oră va trece pe aci, acest cortej? Întrebă nătărăul căruia l se furase ornicul.

— La două-spre-zece, respunde liniștit tâlharul chiar: uite-te la ciasul d-tale unchiașule.

Unchiașul voi să facă ceia ce i se spunea. Mare fu mânia lui când nu găsi nimic în buzunarul giletei.

— M'a prădat, striga el. Mi-au furat ciasornicul.

Toți își bătură joc de buimăceala lui, afară de pick pocket care bine-voi să-l exprime via sa simpatie. Asemenea scene se reproduceau în mai multe locuri de odată. Culezanța pungașilor din Londra e proverbială. Unii din ei negăsind basmaua demnă de persoana lor o înapoișe legitimele proprietare cu sânge rece, dupe ce 'și-au suflat nasul.

Cu toate acestea vestea dată în pri-

vința Prințului-Regent devenea autentică; se ziceau cu siguranță că cortelul care plecase deja de la palat va trece în curând. Mulțimea creștea văzând cu ochii și policemenii, blânzi de porunceală cum sunt, căutați să lase liber mijlocul stradelor.

Poporul se îngrămădea mai cu seamă la capătul unuia din podurile care duc în cetate. De și nu era amenințat, se vedea că acolo, o cauză necunoscută îl întărâtase, și că se putea să iasă de-o-dată, fie la apropierea, fie la trecerea cortegiului regal, o scântie care să dea foc mâniei ascunse a populațiunii desperate.

Acest pericol nu scăpă din vederea câtorva policemenii, cari încetul cu încetul, și pe nesimțite, se strânseseră la rândul lor în acea parte, gata a interveni în cazul unui atac sau vre-unui eveniment neașteptat.

N'avem nevoie să spunem că la rândurile dintăiu ale acestei mulțimi șgomitose și tulburate slăeau cunoștința noastră cea rea, așa zisul general Thistlewood, și că, într'o rază de mai mulți metri în jurul lui, se mișcău figuri sinistre, oameni eșii de sub pământ, și în stare a dispărea cu dibăcie dacă încercarea ar fi eșit rău.

— Cortegiul va trece de sigur pe aici? Întrebă generalul pe unul din vecinii săi.

— Va trece de nevoe, căci așa e drumul obișnuit, din fie-care an, respunse omul întrebă.

(Va urma)

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA”

Tirajul 6.000 de foi

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 50 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

spitalului s'îi reducă luxația, ast-fel că nenorocitul pacient a suferit o tortură tâlhărească și fără nici un folos.

Afară de acestea, medicul spitalului Nifon a găsit că mijlocul cel mai nemeșit de a seduce servitoarele spitalului ar fi amenințarea cu revolverul.

Un scandal monstruos s'a petrecut din această cauză între numitul medic și infirmierul spitalului, a cărui soție era amenințată, scandal despre care s'a raportat Direcțiunii serviciului sanitar, care numind o anchetă aceasta a făcut lucrurile mușama și tot infirmierul și soția lui au fost dați afară...

Publicând acest fapt ce ni se denunță, a-tragem serioasa atențiune a Direcțiunii serviciului sanitar spre a lua măsuri ca ele să înceteze, în folosul bolnavilor și al moralității.

STIRI MARUNTE

Ambulanțele rurale au început a se reînnoie.

Ast-fel erî s'a reînnoit ambulanța de Teleorman-Vlașca compusă din dd. Doctori Casasovici, Lăzeanu și Aldescu, care după cât ni se spune, a dat 9000 consultațiuni și a căutat în spital peste 300 bolnavi.

D. Poteca, prefectul de Vlașca, se află în capitală.

Erî un căruțaș a fost rănit pe calea Rahovei. Pricina a fost calul său care s'a speriat și l'a răsturnat.

D. Ministru al instrucțiunii, se va reînnoie mâine în capitală.

D. Eug. Stătescu, ministrul justiției, a plicat la Constanța.

Zilele acestea s'au făcut mai multe înaintări în armată. Decretele vor apărea în curând în Monitor.

Aflăm că damele din orașul Alexandria, vor înainta o suplică M. S. Regelui, rugând-o să slăvească d'a se revoca ordinul de mulțarea la Drăgășani a profesoarei doamna Maria Bădescu, care preda lecțiuni în acel oraș de 22 ani.

Slăruința pentru a fi depărtată a fost pusă de d. prefect Kirilăscu, care voește a isbi printr'aceasta în bărbatul acestei onorabile profesoare, d. Bădescu-Itoșiori.

Citim în Râmnicu-Sarat:

În comuna Grebănu a murit zilele acestea femeia Michiuleasa în vîrstă de 100

ani. Până în ultimul moment ea s'a bucurat de toată energia simțurilor ca și când nu ar fi avut o vîrstă mai mare ca 60 ani.

Același ziar anunță că la depozitul de sare din Bărnicea-Sarat, de cât va timp nu se mai vînde de cât sarea murșă, ce nici pentru vite nu poate fi trebuințată.

Aceasta era o consecință logică a urcării prețului sării.

Aflăm că parchetul ar fi descoperit că incidentul din str. Plantelor este datorit unor făcători de rele.

D. N. Cerkez loc ținitor de primar al capitalei s'a refors de la Sinaia.

ULTIME INFORMATII

Ni se spune că d. Rosetti-Solescu care a fost numit prim secretar al legățiunii noastre la Roma, are de gând să demisioneze.

În Privința numirii d-lui Al. Em. Lahovari la Petersburg, d-sa, după cât ni se spune, nici n'ar fi fost înconștient precum se obișnuiește despre această numire. Înainte ca ea să fi apărut în Monitor.

M. S. Regele a primit erî în audiență pe d. Dim. Brălianu, pe care l'a oprit la dejun.

Azi la 12 ore s'a deschis ședințele consiliului general al instrucțiunii publice. Discursul de deschidere trebuia să fie rostit de d. ministru interim Nacu, dar d. St. Mihăilescu fără a mai aștepta pe d. Nacu, s'a grăbit a deschide ședințele consiliului, mai târziu venind domn Nacu, și văzînd că ședința s'a deschis a plecat avînd aer supărat.

Consiliul apoi a ales ca președinte pe P. S. S. Arhiepiscopul Calistrat Orleanu, ca secretari au fost aleși d. ni Meisner și Stoenscu.

Erau prezenți 27 d-ni membri.

Tribunalul Ilfov, în urma tragerii la sorți efectuată în ședința de astăzi, s'a constituit în acest mod pentru anul judiciar Septembrie 1886-Septembrie 1887:

Secțiunea I: M. Măceș, prim-președinte; M. Ghimpa și I. Bocubă, membrii; P. Christopolu, supleant.

Secțiunea II: I. Djuvara, președinte; Sc. Ghika și Al. Culoglu, membrii; T. Zamfirescu, supleant.

Secțiunea III: Ath. Athanasovici, președinte; St. Christu, membru și N. Voreas, supleant.

Secțiunea IV: C. Năcescu președinte; Sc. Orescu membru și A. P. Dumitrescu, supleant.

Secțiunea notariatului: D. Carp, președinte; D. Mavrodin și St. Vlađoiannu, membrii; Costescu, supleant.

Secțiunea comercială: I. Radoi, președinte; Al. Lora și P. Obedinaru, membrii civili; Chr. Elefterescu, R. Radulescu și A. G. Bănețianu, membrii comercianți.

La Curtea de Apel din București, d. M. Beștelu a ținut discursul obișnuit de redeschidere, tratînd despre concubină și cauzele sale și despre copii naturali.

A răspuns d. Prim-Președinte A. Cantacuzino, care președea Curtea. Dupe terminarea discursurilor, s'a procedat la tragerea la sorți și la constituirea diferitelor secțiuni, cari s'au constituit astfel:

Secțiunea I: G. E. Schina, președinte; C. Cămpineanu, G. D. Iconomu, M. P. Bordea și D. Cuculi, membrii; I. E. Dobrescu, supleant.

Secțiunea II: A. Cantacuzino, prim-președinte; D. D. Arvanezu, Gr. Cereșeanu, Ath. C. Kiva și I. Dendrino, membrii; N. Budișteanu, supleant.

Secțiunea III: Al. Stoicescu, președinte; Gr. Brăleanu, M. Zenide, Al. Ghika și N. Bagdat, Gr. membrii; Gr. Burcă, supleant.

Camera de punere sub acuzare a Curții din București, se compune din d. ni judecătorești:

B. Arvanezu, M. P. Bordea și Al. Sc. Ghika.

La Înalta Curte de Casațiune, conform legii sale organice, anbele complecturi s'au schimbat de la o secțiune la alta. Ast-fel, pentru anul judiciar ce începe, secțiunea I, este președată de d. Th. Rosetti și secțiunea II, de d. C. E. Schina.

Anul judecătoreesc 86—87 a fost deschis la Curtea de Casațiune cu solemnitatea obișnuită, în sala cea mare a secțiunilor unite sub președința d-lui Constantin Schina.

Înainte de unii public, compus în cea mai mare parte de membri ai baroului, de câți-va magistrați și ver-o căte-va doamne, d. președinte de secțiune C. Schina, acordă cuvîntul d. lui procuror Ciru Oeconomu.

Subiectul ales anul acesta de către d. procuror se referă la instituțiunile juridice ale Indiei din timpurile cele mai depărtate: *codul lui Manu, socotit ca cel mai netăgăduit izvor*, din care s'îi trage origina legislația romană și din care derivă principiile de drept după cari se conduc societățile moderne.

D. Ciru Oeconomu precedeză studiul său de o repede ochire asupra epocelor: *Vedică, Brahmanică și Budică* sub care s'au format și dezvoltat staturile indiene.

Cu multă claritate de expunere și de vederi, și într'un stil atrăgător și înflorit, și cu o legendă și citațiuni, d. jurist-poet, trece în revistă epocile de mîrire și de concordie, de luptă și de suferință ale poporului Indian.

Se cunosc puține, până acum din istoria acestui popor unde a fost odată leaganul libertății, fraternității și ega-

lității. Dorile înapoierei omeniești, traduse astăzi în principiile moderne ale dreptului, acolo, în India, au apărut întâiu.

Doupe o digresiune, în care discursul indică partea de activitate și de răspundere, în fața istoriei, a celor trei epoce și mai cu seamă a celei religioase; dupe ce laudă încredințarea poporului Indian care a putut rezista și învaziilor barbarilor, și săbi mongole și celei engleze D. Ciru Oeconomu intră în materia propriu zisă.

Aci arată cum o parte din datele observate de Romani își trag origina lor din India. Așa e cu Vestalele, așa e cu maxima capitis diminutio și altele.

D. procuror examinează câte-va acte capitale din viața omului cum e logodna, căsătoria între rude, divorțul, moștenirea adopțiunea și le găsește pe toate ca derivînd din codul lui Manu. Legile privitoare la proprietate, la contracte, la noiațiuni, compensațiuni, plata prin remitere, la comodat etc. le găsim în legea Manu, în codul civil și în Dreptul roman.

Cu acest studiu, nu fac zice d. procuror terminînd de cât a aduce o omagiu statului care a căzut victima sectei religioase. D. Oeconomu nu dispera ca va mai lucra odată zile de mîrire și de fericire pentru poporul Indian; până atunci nu putem de cât a admira pe un popor care a avut bărbăci ca Manu, a cărui înțelepciune a adus atlea servicii omenirii.

D. președinte de secțiune Constantin Schina, răspunde la discursul d-lui Oeconomu.

Aveți dreptate d-le procuror când ziceți că cele scrise până acum nu fac o lumină complectă asupra istoriei indiene. Dacă însă științele pozitive sunt cam rare, detaliile însă abundă. Impresiunile ce s'au produs asupra spiritorilor speculative traducerile, aparute până acum, din epocile și legislația indiană, au fost negreșit cât se poate de variate. Erea naturală că un asemenea studiu de impresiuni se vă captivize pe d-voastră, d-le procuror care sunteți și jurist și poet.

D. Schina se mărginește la partea juridică a chestiunii, relevăza importanța studiilor de legislațiune comparate, Similitudinile pot fi mari, în detalii, între legile lui Manu și legislația modernă. Dar dacă sunt învetați cari constată aceste similitudini cad în fața *neasemănărilor de principii* cari s'au constatat de aceiași învetați între dreptul roman și legile lui Manu. Afinități între idei și sentimente se văd de multe ori; dar desește sunt datorite mai mult dezvoltării naturale ale concepțiilor omeniești, sunt mai mult niște efecte de similitudine ale unor fenomene întâmplătoare. Și Goethe și Schiller, și Sakespeare și Lord Byron au căzut în asemenea similitudini, fără să se poată crede că ver-unul din aceste genii au împrumutat în operele lor idei ale altora. Nu e vorba ca dreptul Roman, ca și Mitologia greacă n'ar perde nimic din importanța lor dacă și-ar fi trăgînd origina din legislația sau miturile indiene. Dar, *ius suum cuique*.

Să vedem mai bine în aceste similitudini un rezultat al evoluțiunii naturale ale societăților. Luându-ne după

principiile de selecțiune, trecute azi în știință, putem zice ca unele din principiile legii lui Manu au trecut în legislația romană mai mult prin *transmisiune* iar nu prin *reproducere*.

Discursul d-lui Schina a produs o vie impresiune asupra auditorului. D-sa a știut cu mult talent să atenueze o parte din afirmațiile categorice ale d-lui procuror, fără u'î micșora meritul lucrării și fără a uita de a'î arăta feliicitările sale.

După aceasta d. președinte declară deschis anul judecătoreesc 1886—87.

ULTIMA ORA

Sofia, 13 Septembrie. — Ca răspuns la telegrama de feliicitare ce i s'a adresat cu ocaziunea zilei sale, Tarul a însărcinat pe consulul Rusiei să mulțumească guvernului, clerului și reprezentanților societății bulgarești. El și-a exprimat speranța că Bulgaria, de a cărei prosperitate se interesează așa de mult, va și să se asigure bine-facerile ordinii și a liniștii, de care are o trebuință atât de imperioasă, adăugînd că cu cât se va arăta mai la înălțime acestui lucru, cu atât va dobîndi mai mult bine voitoarea protecțiune a Rusiei.

Sofia, 10 Sept. — La deschiderea adunării, d. Stambuloff, în numele regenței, a pronunțat un discurs, din care iacă principalele pasagi:

Cunoașteți ultimele și tristele evenimente prin care a trecut țara, precum și manifestul, ce Prințul a adresat națiunii, în care declară că, încredințat că independența, libertatea și drepturile țării nu vor fi vătămate s'adeceia a renunța la tronul Bulgariei, pentru ca bunele relațiuni să se restabilească repede între Bulgaria și Rusia liberatoare.

Văzînd starea critică prin care trece țara, suntem încredințați că toți Bulgarii fără deosebire de rasă, cult sau partid, vor da guvernului un sprijin puternic și o cooperațiune patriotică, pentru ca, pe de o parte, ordinea, liniștea, și siguranța interioară să fie ocrotite, și ca, pe de alta parte țara să poată ieși din criza actuală, pastrîndu'și drepturile sale neatinse.

Tronul fiind vacant, guvernul conform constituțiunii va convoca o mare Adunare în cel mai scurt termen.

Înainte alegerii biroului un deputat zicînd: Prima noastră gândire trebuie să fie prințul absolut. Adunarea se sculă într'un strigat: „Trăiască Prințul!”

Sultana D. Ghăță; Maria, Teodor, Dimitrie, Constantin și Georgica Ghăță; George și Elisa Ghăță; Costică și Elisa Ghăță; Hagî Șerban și Catina Nicolau; Sultana Lascăr; Constantin Ghăță; Sultana Costescu și Maria Baldoșici; Smaranda Apostoleanu; George Costescu; Costache Cernat și Eleonora Calistrat; Costică, Maria și Zoe Nicolau; Constantin și Paulina Alegra; Andrei și Elena Ignat, precum și toată familia, cu durere face cunoscut pierderea prea iubitului lor soț, părinte, frate, ginere, nepot, văr și cumnat

DIMITRIE THEODOR GHĂȚĂ

Oficier și cavaler al mai multor ordine. Încetat din viața la 30 August 1886, în vîrstă de 41 ani.

Înmormîntarea rămășițelor sale au avut loc în Focșani, la cimitirul Nordic, în ziua de 31 August.

Rugați-vă pentru el.

FOIȚA ZIARULUI „EPOCA”

(77)

FORTUNE DU BOISBOBEY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

Căpitanul alungînd tristele suveniruri ale trecutului respunse semnalului și nu se mai gândi de cât la luptă. El deja nu mai vedea pe inamicul său care se ascunsese îndată îndărătul unei coloane. Saint-Briac imita această manoperă și se întreba cum să facă pentru a'î ataca fără să se arate.

Terenul închis unde trebuia să se vîdeze afacerea îi era cunoscut de când cu desastroasa plimbare ce o făcuse cu Odette.

Planul cel mai sigur era evident de a se ascunde și de a aștepta ca adversarul său să se arate.

Dar dacă căpitanul și Spaniolul ar face amîndoi același calcul ei, nu s'ar mai întîlni nici o dată și nici unul nici cel alt nu venise acolo pentru a executa un fel de preumblare cu mîna armată.

De alt-fel, caracterul lui Saint Briac nu se acomoda nici de cum c'un sistem de temporizare care l'ar fi spus să fie surprins de d. de Malverne, pe care păzitorul îl aștepta și care va apărea în curînd cu tot cortegiul și aparatul unei vizite judiciare.

D. de Pancorbo trebuia să se teamă, încă și mai mult de cât adversarul său, de sosirea judecătorului de instrucție.

— Noi am face mai bine să ne așezăm la cinci-spre-zece pași unul de altul și să tragem până când moare unul din noi, se gândi căpitanul. Voesc să sfârșesc odată și voi înainta.

Pentru ca să tragă asupra-mîi el va trebui să se arate, ceea ce doresc și eu.

Înainte de a se duce, el se asigură că cele șase cartușe erau în alveolele lor de oțel, că mecanismul care le conduce una după alta înaintea țevii funcționează lesne, și că piedica nu era prea tare.

Luînd aceste precauțiuni se puse să înconjoare baza masivă a turnului de la sud. Proiectul său era de a parcurge cu toată înălțimea galeria unde se găsea descoperit și s'atace pe Pancorbo în locul unde l'văzuse că s'ascunde.

El înainta dar cu pași de lup și din nenorocire nu se mai gândi ca să se reîntoarca.

Spaniolul avu absolut aceiași idee ca și el. El eșise din ascunzătoarea lui și părăsind adăpostul protector al turnului de sud începu să alerge pe galerie și sosește cu revolverul în mîna la locul pe care căpitanul îl părăsise. Ne gîsindu'î, el înțelese și l'urmări.

Saint-Briac înainte de a și termina cursa, se opri câte-va secunde cu scop de a se asigura ca nu cum-va inamicul

său s'îi ochiască din dosul coloanei dupe care se ascunsese.

Aceasta a fost destul ca el să fie perdut.

Odiosul Pancorbo, văzîndu'î, merse încet trase asupra'î pe la spale și l'omoră c'un glonț care l'adrobi coloana vertebrală. Culpabilul amant al Odettei de Malverne căzu cu fața în jos și asasinul nu perdu timp pentru a l'lua suma ce o câștigase la joc în noaptea trecută.

Principalul scop pentru care el îi propusese acest duel nebun era numai ca să i fure această sumă.

Cinci-zeci și cinci de mii de franci i se părea o sumă bună pentru a o avea părăsind Franța fără gând a se mai întoarce. Acum el nu mai avea nimic de făcut. Toate abominabilele sale planuri fură îndeplinite. Complicele său trecuse deja frontiera. Nimic dar nu l'impedica de a face și el ast-fel chiar în acea seară.

Scotoci bainele cadavruului, găsi biletele de banca într'un portofoliu își umplu buzunarele cu ele și alergă la scară pentru a se da jos.

El știea că justiția va veni și nu voia ca să l'surprindă în flagrant delict.

Duelul d'Americaine nu durase de cât zece minute.

Învingătorul putea dar spera că va eși fără nici o piedică și, odată în stradă, el nu mai avea de ce a se teme, fiind totul preparat pentru plecarea sa.

Ajunse dar la scară și n'apucă să coboare trei trepte că i se păru că aude

de destulul lui voci și pași.

El se opri pentru a asculta și îndreptînd urechile spre partea de unde venea șgomotul, căpata siguranța ca mai multe persoane se sue sus. Nici nu l'trecea prin cap ca să mai continue a se coborî.

Acești oameni, orî cine ar fi ei, supozînd că nu l'va aresta când va trece, vor găsi pe galerie cadavru căpitanului; ei vor ghici fără multă greutate că omul pe care l'a înălțat pe scară era omorătorul și ei s'ar pune în urmărirea lui.

Lucrul cel mai bun ce l'ramănea de făcut era, să se sue îndărăt și să caute să fugă printr'un alt drum.

El cunoștea deja unul prin care eșise când osvîrlise pe contesa din vîrfurile turnului de la sud; un drum periculos înadevăr, dar care dala o scară făcută în grosimea zidului ce susține bolta altarului.

Nu mai avea timp de perdut, alergă la locul unde, sîrind peste balustradă putea să se lase să cadă pe o dungă de piatră dispusă într'un plan înclinat.

Încălucînd pe această dungă și lăsîndu-se în jos el a putul, în ziua primei sale crime, a atinge fundul spațiului care separă altarul de cele două turnuri ale fațadei și a găsit acolo punctul de plecare al unei scări de peatră, suspendată în aer.

Pe această scară, care era foarte practicabilă și care nu presinta nici o dificultate putuse el scăpa atunci.

Mergerea în lungul acelei dungi de

peatră avea inconvenientul de a nu se putea efectua de cât descoperit, dar pericolul nu era de cât la început, adică în momentul când trebuia să sară dupe galerie. Acest salt era foarte periculos; dacă în loc de a cădea călare pe dungă ar fi deieat căl de pușin, sau dacă, o dată încălucit, și ar fi perdut echilibrul, ar fi căzut inevitabil pe pavagiu.

Dar era forte și îndemîntatic acest om enigmatic, acest scelerat cosmopolit care nu și schimba numele și naționalitatea de cât pentru a comite mai lesne crime de tot felul.

Și în acest moment, el își juca cea din urmă a sa partidă. Totul îi reușise până aci. Grație cutelanței și manoperilor odioase, el putuse a se căpa de toți aceia care l'declarase războiu. El omorîse într'un mod mișesele pe cel mai periculos din dușmanii săi, și numai avea de cât să părăsească Franța încercînd de bacii victimelor pe care le despuiase.

Pentru aceasta n'avea de cât să sară drept și iute, pentru că dacă l'ar fi văzut oamenii pe cari îl auzise sîndu se pe scară, ar fi fost perdut, chiar atunci când ar fi trecut cel mai greu obstacol.

Cadavruul căpitanului era acolo. Cel ce venea dacă ar fi zărit un om alergînd în lungul boltei altarului n'ar fi avut de cât să strige: Pe asasin!

(Va urma)

